

BULLETIJN

VAN DEN BOND VAN INTERNATIONAAL - KOMMUNISTEN

Bulletijn van den Bond van
Internationaal Kommunisten.
Mechelen

Nro. 1-2 van 1939 talrijke malen
aangevraagd. Geen antwoord ontvange

29-6-39 lw.

MAANDBLAD

HET NUMMER : 50 CENTIEM — JAARABONNEMENT : 6 FRANK

OPSTEL EN BEHEER
Fr. Vancroonenborch
Langstr. 74
Antwerpen

IN VOLLE KRISIS. (I)

Maart 1939

N° 3

ooooooo

4° Jaargang.

De toestand van onontkoombare ontredde-
ring is gewat de "normale" karaktertrek van het kapitaal-
isme geworden: het wordt immer moeilijker de tydperken
van "welvaart" te onderscheiden van de depressieperiodes.
Men wachtte met immer groeiend ongeduld op de door de
sinds 1935 elkaar opvolgende "nationale unie"-regeringen
met groot tam-tam aangekondigde nieuwe "start", toen het
tot eenieders verrassing opeens bleek dat een nieuwe krisis
voor de deur stond, meer nog, dat we ons reeds in volle
krisis bevonden. Het schynt nochtans dat de wereld een
oogenblik uit de krisis is geweest: zoo zeggen ons tenminste
de statistieken: het produktiepeil van 1929 werd overschre-
den. En nochtans heeft dit "gelukkig" verschynsel niet het
minste spoor nagelaten op den stoffelyken toestand van de
arbeiders. De voorwaarden waarin deze hoogkonjunktuur werd
bereikt waren echter verschillend van en haar omvang veel
geringer dan by voorgaande gelegenheden. De hieraan be-
antwoordende loonsverhoogingen zyn onbeduidend en haast
zuiver-nominaal geweest en op verre na niet toereikend
om de pryzenstyging goed te maken die een noodzakelyk ge-
volg was van de genomen maatregelen tot redding van onze
nationale ekonomie. De werkeloosheid, zelfs op de momenten
van hoogste "opslopping" is immer zeer aanzienlyk gebleven.
Dit zyn de onweerlegbare verschynselen van een aanhoudende
krisis. Immers de produktie blijft in het slop; de periodes
van heropleving zyn niet in staat de sporen te doen verdwy-
nen van de depressie die er is aan voorafgegaan, wat on-
vermydelyk tot een nieuwe krisis leiden moet die achter
zich een gedeelte van de door de voorgaande krisis in
het leven geroepen werkeloosheid en miserie aansleept.

Zoo staan we dus weer in volle krisis. Nu zien we klaar en duidelyk hoe bitter wainig er veranderd is ondanks alle demagogie die ons door de opeenvolgende regeeringen van "nationale unie" werd toegediend. Het is nutteloos uit te weiden over de mentaliteit van de hogere financieele kringen. Zy is gebleven wat zy was ondanks de aanwezigheid van twee socialistes als ministers van financiën. Het jaarverslag van de "Société Générale" hernieuwt de aanmaningen en de bedreigingen die de bankiers in dergelyke omstandigheden plegen toe te sturen aan de regeering: noodzakelykheid tot herstel van de winstmarge voor de ondernemingen door een sneller en vollediger aanpassing van grondprijzen en loonen aan de daling van de groot-prijzen. In andere woorden: de arbeiders dienen den riem nog wat meer aan te snoeren en de regeering moet tot die nieuwe penitentie het sinjaal geven door wedden en pensioenen te verminderen en te besnoeien op de sociale uitgaven. Zoo "het land" zich niet wil richten naar deze opdrachten, dient het te weten dat de kapitalen de onvoldoend-rendeerende plaatsingen plegen te ontvluchten, en indien de regeering niet zinnens is een bezuinigingspolitiek op den rug van de massa te voeren, wordt zy gewaarschuwd dat zy om eventueel-noodzakelyke leeningen aan doovemans deur zal komen kloppen. Hierdoor wil de groot-financie enkel heel diskreet de nog immer geldende waarheid voor het geheugen roepen dat zy en zy alleen heer en meester is in het land.

Zoo'n ernstige verwittiging heeft sinds 1935 het groot-kapitaal nog niet gemeend te moeten laten hooren. En op slag staat men voor de zeer ontnuchterende vaststelling dat alle grootspraak van de verschillende regeeringen van "nationale unie" slechts ydele prietpraat is geweest. Men dient zich te herinneren dat die "nationale unie" tot stand werd gebracht, toen de ver doorgevoerde deflatiepolitiek van de voorgaande regeeringen in krisisperiode tot een ware katastroof had geleid. Toen traden onze sociale kisten in de regeering om-niet heelemaal maar dan toch gedeeltelyk- het "Plan van den Arbeid" te verwezenlyken. Men zou de financiers tot rede brengen. Men zou verydelen dat de regeering nog ooit onder hun almacht zou komen te staan.

De krisis die is ontstaan naar aanleiding van de Burgos-erkenning en die al haar omvang heeft aangenomen met het geval Martens toont aan wat er van al die groot-scheepsche beloftes is in huis gekomen. De aanwezigheid van de socialistes in de regeering heeft de zaken gelaten zooals ze waren. De Bank blijft heer en meester in het land. Zy is het nog die regeeringen aan het bewind brengt en ze ontbindt. En de socialistes zelf, die heel graag in hun per of in hun vergaderingen een tartend taaltje voeren, weten best hoever ze zich mogen wagen. Ondanks al het voordeel dat zy zoeken te halen by de mislukking van de kombinatie Pierlot-Gutt, blyft het spyts alles een feit dat ook zy te vinden waren voor een zekere staatswedde-verlaging.

De inzet is ontegensprekelyk de moeite waard. En niemand geeft er zich vollediger rekenschap van dan de financiers zelf. Overigens is de deflatie niet de eenige pyl dien zy op hun boog hebben. Zy zullen vast de dingen zonder averhaasting weten aan te pakken om te vermyden dat hun eischen op een al te sterke reaktie vanwege de arbeiders zouden stooten. Maar van nu af dienen de arbeiders te weten dat het offensief tegen hen is ingezet en dat om er aan weerstand te bieden zy zich niet moeten verlaten op hen die, vier jaar terug het aardisch paradys beloofden, aan den direkten stryd paal en perk hebben weten te stellen en hem vervangen door hun gekonkel- en maneuverpolitiek.

Statistiek aangegeven door den volkenenbond, van coëfficiënten toepasselyk op voornaamste industrielanden van de wereld, uitgaande van de toestand in 1929:

Nyverheidsvoortbrengst einde 1938. Basis: 1929:100

Japan.....	167
Zweden.....	131
Duitschland.....	131
Polen.....	118
Nederland.....	110
Engeland.....	109
Vereenigde Staten.....	87
Frankryk.....	77
België.....	75

DE GEBEURTENISSEN IN SPANJE EN ONZE STELLINGEN.

Zekere groepeerings van de voorhoede die de schynbaar-meest radikale stelling tegenover de Spaansche gebeurtenissen hebben ingenomen die theoretisch moeilijk te verrechtvaardigen is maar door haar praktisch-politiek beteekenis een ietwat demagogisch getinte inwerking op de massa niet heeft gedist, hebben in de haast uiteindelyke eenstarting van de republikeinsche macht, in den jammerlyken ondergang van het revolutionnaire proletariaat en den weerslag er van op de internationale arbeidersklasse, een schynbare motiveering van hun oorspronkelyke houding meenen te kunnen aanwyzen; zy stellen hierby de stelling die wy van by den aanvang van het konflikt hebben voorgestaan en die we, oppervlakkig beschouwd, met anderen deelen, die het tegenover wezenlyke problemen van den revolutionnair klassenstryd naar onze meening verkeerd voor hebben, in zoo'n licht, dat hierby hun wezenlyk karakter verloren gaat, en dat de ineensstorting van de republikeinsche regeering, die de laatste sporen van de oorspronkelyke verzetsbeweging van 1936 uiteindelyk doet verdwynen, tevens de onmiskenbare logenstraffing zou brengen van de houding die we ten overstaan van de Sp. gebeurtenissen innemen.

Daarom willen we hier nogmaals bondig samenvatt waarin onze houding, die in wezen onveranderd is gebleven bestoat:

1° Op het oogenblik van den Franco-machtsgreep en de ineensstorting van het republikeinsch regiem, erkennen we in de hierop antwoordende proletarische verzetsbeweging mogelykheden tot den uitbouw van een revolutionnairen proletarischen klassenstryd. In Juni 1936 heerschte naar onze meening in Spanje een revolutionnaire toestand.

2° De nederlaag der republiek werd niet bekrachtigd door den katalaanschen aftocht maar door het optreden van het Spaansch proletariaat in 1936.

3° In deze omstandigheden lag aan de basis van den stryd tegen Franco de uitbouw van de proletarische machtsposities, theoretisch over heel het Spaansch grondgebied, praktisch, waar hiertoe mogelykheden aanwezig waren, t.t. in het gebied waar Franco nog niet meester was.

4° De uitbouw van deze machtsposities kon alleen geschieden, hun behoud alleen verzekerd in den stryd tegen de belagers er van: het zich hervattende republikeinsch bewind, dat juist in den stryd tegen Franco de voorwaarden vond tot het neerslaan van het proletariaat, en tegen Franco die vanaf dit oogenblik de wezenlyke machtsvoerder in Spanje was, gesteund door zyn anti-fascistisch vermomde handlangers, de republikeinsche bewindvoerders.

5° Het imperialistisch nevenkarakter van den Spaanschen stryd is een element dat niet weg te denken is uit om het even welk gewapend klassekonflikt in gebieden waar de imperialistische tegenstellingen zoo om ekonomische als om strategische redenen een vruchtbaar veld vinden.

De houding die er in bestaat den Sp. stryd voor te stellen als een bewuste en tot dit opzet in zekere mate beperkte uitmoording van het proletariaat houdt geen rekening met zyn wezen zelf maar met zyn noodzakelyke verschyningvormen.

Het is uitgesloten uit te maken of en waar het imperialistisch element op zeker oogenblik volledig het klassenkonflikt uitsluit.

Wie durft bvb. aan de hand van aanvaardbare argumenten beweren dat het standhouden van de republikeinsche regeering na den katalaanschen aftocht uitsluitend terug te voeren is op de onmogelykheid waarin zich de respektievelyke betrokken imperialismen zouden bevinden, op dit oogenblik tot een afdoende en uiteindelyke overeenkomst te geraken?

L.B.

oooooooooooo

WY MOETEN DE SPAANSCH VLUCHTELINGEN EN REVOLUTIONNAIREN HELPEN.

De laatste akt van de Spaansche tragedie wordt gespeeld. Na, onder voorwendsel van de niet-interventie en het behoud van den vrede, de beulen van de Spaansche arbeiders aan de overwinnig te hebben geholpen, erkennen Frankryk en Engeland Franco. Kan men zich goed indenken wat zulks beteekent? Dat wil zeggen dat de tien duizenden mannen en vrouwen en strydgers die de beschavingsterreur met haar Mooren en zwartheden hebben ontvlucht en in

Frankryk zyn beland, zich nu in een land bevinden dat openlyk Franco erkent als het rechtmatik bewind. Wat gaat Frankryk met die vluchtelingen doen? Ze aan Franco overleveren? Ze behouden om ze als kannnen- of uitbuitingsvleesch te gebruiken in een eventueelen oorlog? Of ze laten verhonger in de konzentatiekampen? De tydingen die ons toekomen zyn alles behalve geruststellend. De vluchtelingenkampen van Argelès en Saint-Oyprien lyken wel helse oorden. De dood richt er vreeselyke verwoestingen aan door gebrek aan voedsel, kleeren en onderkomen en het haast volledig tekort aan hygienische verzorging.

Talryk zyn zy, die de heele of halve illegaliteit verkozen hebben boven deze twyfelachtige officieele bescherming. Wy hebben teenover allen een dringenden plicht van solidariteit. Wy moeten er toe bydragen zooveel mogelyk menschen te onttrekken aan deze nieuwe uitmoording georganiseerd door het internasionaal kapitalisme. In Frankryk is in overeenstemming met de militanten van de P.O.U.M. de P.S.O.P. en de I.L.P. en met de hulp van talryke militanten een Internationale Kommissie voor hulp aan de Spaansche vluchtelingen gesticht. Het staat onder het patronaat van: James Maxton, Fenner Brockway, Jay Lovestone, Henk Sneevliet, Theo Van Driesten, Jan Molenaar, Bertram D. Wolfe, H.-L. Landen, Ignazio Silone, André Breton, Frida Kahlo, Henry Poulaille, Marceau Pivert, Alfred Rosmer, Lucie Collard, Michel Alexandre, Félicien Challaye, Maurice Wullens, P.-L. Foucauld, Simone Kahn, Charles Wolf, Pierre Stibbe, Nicolas Sundelewitsch, André Weil-Curiel, Marc Bernard, André Klotz, Yves Lévy, Marcel Fourrier, Gérard Rosenthal, Colette Audry, Paul Schmirer. Secr. Lucien Weitz.

Ook in België hebben organisaties als de Revolutionnaire-socialistiese Party, Het Komitee tot revolutionnaire Verzameling en onze Bond met de samenwerking van talryke militanten, een Belgiese sekie van deze kommissie opgericht. We denken dat binnen enkele dagen een oproep zal verschynen en tevens de aanduidingen voor wat betreft de werking van deze organisatie.

Maar zonder langer te talmen

moeten er gelden ingezameld worden.

Onze kameraden en zy die hun plicht willen doen kunnen zich voorloopig wenden tot kam. Vict. Martens. Onafhankelykheidsstr. 114 Molenbeek.

Zy kunnen storten op P.C. 27.66.40 V. Martens en inschryvingslysten vragen. ooooooooooooooooooooo

RONDE PALESTYNSOHE KWESTIE.

De onderhandelinge tussen Joden, Arabieren en Engeland over de Palestynsche kwestie, mogen niet enkel beschouwd worden binnen het kader van de eng-opgevatte palestynsche nationaliteitenkwestie. Anders ware het onverklaarbaar dat de heele islam- en jodenwereld en tevens de groote imperialistiese wereldmachten met deze kwestie begaan zyn. Zy moet veeleer gezien worden binnen het kader van de aktuele bekommernissen van de onderscheidene kapitalistiese belangengroepen en in meer ondergeschikte mate van de belangen van de heerschende lokale of onrechtstreeks hiermee btrokken, in onderlinge stryd gewikkelde potentaten, die slechts in staat zyn den stryd voor hun partikuliere belangen te voeren door zich in den dienst te stellen van het een of het ander der zich onderling bestrydende wereldimperialismen.

Dat deze kwestie meer en wat anders inhoudt dan een tegenstelling tussen nationaliteiten, valt licht op te maken aan de hand van onderstaand artikel uit de "Deutsche Volkswirt" van 2/8/35. Het wil in hoofdzaak de ekonomiese zyde van het Arabisch probleem belichten. Sedertdien hebben de onderlinge belangentegenstellingen een ietwat konkreter vorm aangenomen. Voor wat Duitschland aangaat, heeft het onlangs een officieelen vertegenwoordigen by Ibn Seoud aangesteld.

Olie en Ertsen in Arabië

Terwyl in het gansche gebied van het nabye Oosten de opmerkzaamheid immer sterker gericht is op de Abessynsche kwestie, die de Oostersche volkeren inderdaad diep be-roert, bereiden zich in het onafhankelyke Arabiese Ryk van Koning Ibn Saud ontwikkelinge voor, die waarschyndlyk, zy het dan ook in een minder nabye toekomst, nog verder-strekkende veranderinge zullen teweegbrengen dan de gebeurtenissen in Oost-Afrika. Saudisch Arabië bevindt zich aan den vooravond van zeer belangryke ekonomiese uitbatinge. Het voorwerp hiervan zyn: olie en ertsen.

De stryd om een olie-koncessie

Zooals men weet heeft men by den aanleg van de Iraq Pipe Line overal onder de syrische woestyn, een der schrikkeljke der aarde, op een diepte van ten hoogste 800 voet water gevonden, waarmee de Engelschen de nederzettingen by de pompstations langsheen de pypleiding in bloeiende tuinen willen veranderen. Ook de Arabieren van de woestynranden zullen van deze ontdekking gebruik weten te maken voor een aanzienlyke uitbreiding van hun woongebied. Veel minder bekend echter, maar van veel grootter beteekenis, is het feit, dat in den laatsten tyd op verscheidene plaatsen van het woestyng gebied gedane boringen het vermoeden hebben bevestigd, dat zich byna overal onder de waterlaag olie bevindt. In Zuid-Palestina werden aders ontdekt, wier rykdom van Engelschen kant eerst geheim gehoud werd, onlangs echter in het Lagerhuis werd toegegeven, en wier uitbating echter, met het oog op de enorme Irak-bele gingen voor afzienbaren tyd, wordt afgezien. De Franschen zouden door Duitschland, voor den oorlog gedane boringen weer hebben opgenomen, en, naar het schynt, met sukses. Van meest beteekenis echter zyn ongetwyfeld de ontdekking en die in het Saudische hooggebied aan de zuidkust van de Perzischen Golf, naby het petroleumeiland Bahrein gedaan werden. De Koncessie werd aan de Standard Oil Cie toegewezen, alhoewel Engeland uit oude Vooroorlogsverdragen zeke voorrechten kon doen gelden. Daar echter de Anglo-Persian Oil Cie, waaraan men reeds vroeger, toen de beteekenis van de voorraden nog niet zoo klaarblykelyk was, een aanbod had gedaan, dit voorrecht door te lang tolmen verspeede, wees Ibn Saud de Koncessie des te liever aan de Amerikanen toe, daar hy om maar al te klare politieke redenen niet erg geneigd is om aan Engeland, Frankryk, of Italië, den toegang te verleen tot de ekonomische uitbating van zyn land. Bovendien wist Ibn Saud betere financieele voorwaarden te verkrygen van de Amerikaansche maatschappy, dan zulks Irak of Iran van hun oliekoncessionarissen hadden vermocht. Voor de mededinging naar deze waardevolle koncessie besteedde de Californian Standard over de 300.000£, en daar Ibn Saud dit geld juist best gebruiken kon voor den veldtocht dien hy op dit oogenblik voerde tegen den Imam van Yemen, liet hy het uitschynen alsof hy bereid was in te gaan op alle in het verdragsontwerp door de Ame-

9
rikanen gestelde voorwaarden, zonder evenwel iets te onder teekenen. Toen nu de oorlog in zyn voordeel beslecht was, hadden de Amerikanen zooveel in de zaak gestoken, dat zy het verdrag willens nillens zoo onderteekenen moesten, als de koning in nu heel gewyzigde omstandigheden hun dikteerde. Het koninklyke aandeel in de uitbating van de Californian Standard bedraagt 5 goushilling per ton ruwe olie en bovendien een aandeel in de winst, dat 40% zo u beloopt.

Ondanks deze waarlyk aanzienlyke belasting is de koncessie voor de Amerikaansche maatschappy toch zoo veel waard dat zy een verleidende gelegenheid om ze met hooge winst kwyt te ragen, van de hand wees. By hare boringen deed inderdaad de Californian Standard een buitengewone ontdekking. Naar alle opgedane bevindingen staat het buiten twyfel dat de olievelden van El Haza het eigenlyke centrum uitmaken van alle petroleumvoorraden op de arabische landbrug, zoodat de voorraden van Bahrein, van Abadan, van Kirkuk en van Mossul, om slechts de bekende en in uitbating zynde te noemen, als uitloopers van het arabische bekken hiermee waarschyndlyk in onmiddellyke onderaardsche verbinding staan. Een uitbating van de velden van El Haza, zoo die op grooten maatstaf gebeurt, moet de andere maatschappyn, de Anglo-Persian, de Iraq oil Cie, de Mossul Oil Fields en hiermee in verband de British Oil Development Cie, doen vreezen voor een aanzienlyke beperking van hun eigen bedrijghheid. Ongetwyfeld is dit alvast het geval met het nabygelegen Bahrein. Door deze bekommelingen werden de Engelschen er toe bewogen de Californian Standard £ 6 milj. aan te bieden voor den afstand van haar koncessie, maar de Amerikanen waren ondertusschen te zeer overtuigd van de kommercieele- en olie-politieke beteekenis van hun bezet, om voor deze verlokking te bezwyken.

Grensvragen.

Gezien het gewicht van den ekonomischen inzet als van den politieken samenhang, is het begrypelyk dat Engeland ondanks deze tegenslagen by het toewyzen van de koncessies zelf, er geenszins vanafgezien heeft zyn invloed op de ontwikkeling der dingen te vrywaren. In dit teeken staan vooral de huidige Londensche onderhandelingen met den Arabischen kroonpins Emir Saud en den minister van buitenlandsche zaken Fouad Hamza Bey. Van buitenaf gezien, gaat het hier om de hernieuwing van het Engelsch-Arabisch vriendschapsver-

bond van Djiddah van September 1927, dat in 1933 ten einde liep en sedertdien van 6 tot 6 maand verlengd werd. De Arabische regeering wenscht voor hare toestemming tot een nieuw verdrag de opklaring van een gansche reeks punten, die toenmaals in voorzichtige beperking tot het politiek-mogelyke hangend gebleven waren. Daartoe behoort de gekende kwestie van de grensafbakening met Transjordanië, d.i. van de toewyzing van Maan en Akaba; daartoe behoort echter ook een juiste grensafbakening in het ons interesseerende petroleumgebied aan de Perzische Golf. De Arabische aanspraken op El Haza zal men bezwaarlyk in twyfel kunnen trekken, d. daar dit gebied reeds in 1913 door Ibn Saud onder zyn beheer werd gebracht. Maar ofschoon de eerste boringen juist daarom op het gebied van El Haza door de Californian Standard Oil Cie. gedaan zyn, twyfelt men er niet aan dat de olievelden zich ook min of meer ver ook op het gebied van de aangrenzende Sheikhdommen uitstrekken, die zich als parelen aan een snoer aan weerszyden van El Haza langsheen den Perzischen Golf uitstrekken, ten Westen tot naby Koweit en ten Oosten doorheen gansch Oman. Met deze grenskwesties zal men niet zoo gauw klaarkomen, en de Engelschen bereiden zech voor op moeilijke en langdurige onderhandelingen. Al deze Sheikhs zyn in feite Engelsche vazallen en de tusschenschakels van de Engelsche Heerschap aan den Perzischen Golf. De byzonderste van deze vorstendommen zyn het Sultanaat van Koweit, het Sheikhdom van Qatar aan den Golf van Oman en het Sultanaat van Muskat. Deze stamhoofden alsmede de kleinere tusschen hun gebieden in, staan sinds 1820 in verdragsverbinding met Engeland, in 1892 door een formeele overeenkomst nog bevestigd en dat in wezen hierop neerkomt, dat deze vorsten, hun erfgenamen en opvolgers geen overeenkomst met om het even welke vreemde mogendheid buiten Engeland mogen afsluiten, dat geen andere buitenlandsche dan Engelsche agenten of vertegenwoordigers toegang tot hun gebieden mag verleend worden en dat zy alleen aan Engeland deelen van hun gebieden of rechten hierop mogen overmaken. Maar de grenzen van deze vorstendommen zyn nu eenmaal nog nooit vastgelegd. Van de toekomstige afbakening dezer gebieden hangt de macht van Ibn Saud en het vermogen der Californian Standard Oil Cie. af. Daar echter in deze gebieden elk oogenblik nieuwe olie ontdekt wordt, is het natuurlyk van het grootste belang, de grensverhoudingen van by den aanvang in zooverre op te klaren, dat daarover nadien niet de groot-

ste moeilikheden opryzen naar aanleiding van de kwestie van de aanspraak op de olievoorraden; want wanzelfsprekend zyn de koncessierechten van de Californian Standard Oil Cie. beperkt tot het Saudisch-Arabisch hoogland. Nu leven aan deze kusten byna uitsluitend nomadenstammen, voor wie grenzen in de territoriale beteekenis niet bestaan. Men zal derhalve zyn toevlucht moeten nemen tot een tamelyk willekeurig principie van grensafbakening. Waarschynlyk zal men naar het voorbeeld der begrenzing van territoriaalwateren zyn toevlucht nemen tot de toewyzing van een overalgelyke zonebreedte van de kuststreek aan de Sheikhs en Sultans. Maar dat de overeenstemming over deze kwesties niet zoo gemakkelyk van stapel lopen zal, daar van elk honderdmeterstuk het recht op miljoenenwaarde afhangt, iedereen begrypen. Even begrypelyk is het, dat juist ten overstaan van deze feiten, de goede vriendschapsverhouding van Engeland tot Saudisch-Arabië nooit voorheen met zoo veel nadruk werd beklemd als thans. De Italianen betrekken deze omstandigheid wel meer op het gevaar, dat het dekadente Engeland ten overstaan van de Italiaansche machtsuitbreiding by en na de verovering van Abessynië zou te duchten hebben, maar ons lykt het geloofwaardiger, dat Engeland in Arabië meer rekening houdt met de realiteiten van het oogenblik dan met de Italiaansche toekomst-droomen van het omeinsche verleden.

Een Mynbouwsyndikaat.

Hierby komt nog dat de interessante realiteiten van Arabië zich geenszins beperken tot petroleum. Over de zeer belangryke ertsrykdommen van de Yemen is de wereld sinds lang ingehicht. Hier vindt men goud, lood, zilver, yzer, koper, leisteen en vooral ook kolen, die zoo naby de oppervlakte liggen, dat de inwoners ze met spade of byl opdelven en ze sinds jaar en dag tot vuurstof gebruiken. De aanwezigheid van dergelyke rykdommen hebben voorloopige opgravingen ondubbelzinnig vastgelegd; dergelyke opgravingen hebben ook in Saudisch-Arabië en wel vooral in Hedjas tot dezelfde resultaten geleid. De aanwezigheid van goud in loonende hoeveelheid en gemakkelyk te ontginnen is onbetwyfelbaar vastgesteld; maar ook andere ertsen, waaronder vooral lood, hebben de opmerkzaamheid van een groot aantal vreemde mynbouwmaatschappijen en financiers gaande gemaakt. Na lange voorbereidingen is nu in December van

vorig jaar tusschen de regeering van Ibn Saud en een "Saudi Arabian Mining Syndicate" een stevige overeenkomst afgesloten, die de aan dit syndikaat verbonden maatschappijen het recht tot onderzoek van de verschillende bodemrykdommen van Saudisch-Arabië voor twee jaar toekent. Het syndikaat omvat niet minder dan 52 firma's, meerendeel Amerikaansche, verder Engelsche en Kanadeesche. Of da arby ook kontinentaal-europeesche maatschappijen waren aangesloten, was niet met zekerheid uit te maken: in alle geval waren ze dan totaal in de minderheid. Na afloop van den termyn van twee jaar zullen de syndikaatsleden aan de regeering de uitslagen van hun opzoeken voorleggen en in onderhandeling met haar een beslissing treffen over de in uitbating te nemen vo orraden en de nadere voorwaarden.

Een uitzondering voor deze overeenkomst vertegenwoordigen de goudmynen, waarop een Amerikaansche maatschappij van by den aanvang het voorrecht had verworven. De ontginningskoncessie werd reeds by den aanvang van dit jaar toegewezen en met de ontginning zelf is in Maart een aanvang genomen. De velden liggen oostelyk van Medina en een baan is in boogvorm rond de stad getrokken om een gemakkelijke verbinding met de haven Djiddah te verwezenlijken. Deze Amerikaansche goudontginningsmaatschappij heeft door haar hertegenwo ordiger, Mr. K.S. Twitchell, in het Syndikaat zelf de leiding. Mr. Twitchelle heeft het vertrouwen weten te winnen van den Koning en heeft in een herhaald langdurig oponthoud in Arabië samen met zyn scho onvader Charles Cain de onderhandelingen ingeleid en doorgevoerd. Charles Cain had de reputatie weten te overen van grooten amerikaanschen "Arabierenvriend" en is de eigenlyke grondlegger van de systematische uitbating van de minarale rykdommen van het schiereiland. Hy zelf heeft een ietwat avontuurlyk leven achter den rug. Voor den oorlog Amerikaansche gezant in China, werd hy in 1919 tot voorzitter van het Internationaal Stemkomitee voor Syrië benoemd. In deze hoedanigheid vatte hy de stemmingsresultaten samen in een omvangryk bericht, waaruit bleek dat de Arabieren elke vreemde voogdyschap, en veeral de Fransche, onvoorwaardelyk van de hand wezen, en dat al hun wenschen en willen gericht was op een volledige nationale zelfstandigheid. Dit bericht haalde hem de doodelyke vyandschap van de Franschen op den hals, die hem in een uitgebreid proces naar alle regelen ter dood ver-

oordeelden. Dit verhindert hem weliswaar de toegang tot syrischen bodem, niet echter herhaalde bezoeken aan alle andere Arabische landen van het nabye oosten, waar hy telkens met groote feestelykheid ontvangen wordt. Hem en zyn schoonzoon Twitchell schynen ook alle vereischte geldmiddelen en de noodige verbindingen in Amerike ter beschikking te staan om hun plannen in Arabië door te voeren. Men kan derhalve van nu af reeds met groote waarschijnlijkheid er op rekenen, dat daar binnen weinige jaren een ontwikkeling zal aanvangen, die in elke richting van aard blykt, de ekonomische en politieke verhoudingen op de Arabische landbrug beslissend te beïnvloeden.

Vooruitzichten.

Het is vanzelfsprekend dat deze gansche ontwikkeling naast haar direkte voorwerpen ook verdere geldbeleggingen van aanzienlyken omvang zal vereischen, zooals den bouw van haveninrichtingen, de oprichting van elektriciteitsinrichtingen, den bouw van spoorwegen, van pompwerken voor de waterbezorging, gewichtige bevolkingsverplaatsingen, enz. Ten deele wordt nu reeds met deze beleggingen een aanvang genomen. Ook voor Duitschland zyn hier interessante mogelykheden tot industriele aktiviteit en omvangryke leveringen in voorbereiding. Wy hebben er reeds den nadruk op gelegd dat Ibn Saud de hem imperialistisch-ongevaarlyke industriestaten, voor Engeland, Frankryk en Italië doorgaans de voorkeur geeft. Onder de bevoorrechte staten staat, zooals overal by de Arabieren, Duitschland op de eerste plaats. Voor een Duitse deelname aan de mynbouwinteressen schynen voorhandene gelegenheden op dit oogenblik spytig genoeg verpast. Des te gunstiger zyn de vooruitzichten voor deelname aan de algemeene uitbatingen; het komt er alleen op aan dat de verbindingen op tyd worden aangeknoopt.

Ten overstaan van de groote politieke beteekenis die de ontwikkeling zooals ze zich hier afteekent, voor den ganschen uitbouw van de machtsverhoudingen in het nabye Oosten hebben zal, zullen zich ook de politieke invloeden van de hiet leidende machten in toenemende mate doen gelden. Welke gevaarlyke macht er in de nationalistische onrust van de Arabieren schuilt, zal vermoedelyk reeds naar aanleiding van de gebeurtenissen in Abessynië blyken. En toch is het Arabische onafhankelykheidsstreven, op enkele voorbygaande konstellatiesukessen na, uit gebrek aan finantieele en technische hulpmiddelen tot nog toe verlamd ge-

bleven. Ook Ibn Saud heeft zich tot doelstellingen moeten beperken verre beneden zyn ware inzichten, alhoewel zyn prestaties des te meer bewondering wekken, dat zy doorgevoerd werden met een byna ongeloofelyk minimum aan uiterlyke hulpmiddelen van alle slag. Op hem als eenige Arabische heerscher is de hoop gevestigd van alle andere Arabische volkeren, die in Egypte en Irak, onder wezenlyk britsch protektoraat, in Palestina en Transjordanie onder Engelsch, in Syrië onder Fransch mandaat, nooit met dat politiek schynbestaan zullen genoegen nemen. Door een uitbating van de ekonomische rykdommen van onafhankelyk Arabië echter kunnen den Arabischen onafhankelykheidsstryd de middelen ter hand gesteld worden, die hem tot nog toe ontbraken.

oooooooooooooooooooo
oooooooooooooooooooo

STEUN AAN HET BULLETYN

W. 20.fr. T. 20.fr. B. 20.fr.

DE ZAAK MARTENS OF HOE HET NATIONALISME ZICHZELF PARTIJSPEELT.

Het Belgisch chauvinisme heeft naar aanleiding van de zaak Martens ruimschoots gelegenheid gevonden om zich te uiten.

De opvatting die de bourgeoisie vorige eeuw verkondigde met dezelfde domme dристheid, dat er evenmin een Vlaamsche als een sociale kwestie was, is weer op het voorplan gekomen. Eens te meer konden de oudstrydersorganisaties gemobiliseerd worden. Wat weer eens bewyst dat het patriotisme altyd tegen om het even welken maatschappelyken vooruitgang kan uitgespeeld worden. Nu de gemoederen wat tot rust gekomen zyn, doet men beroep op de rede. Vlamingen en Walen worden verzocht overeen te komen.....

Dat zyn wel schoone zinnen, en zoo goedkoop. De werkelykheid is dat een verstandhouding hoelanger hoe moeilijker wordt. En indien het zoover gekomen is, ligt de schuld by onze vaderlanders van alle slag. Wie het nationalisme misbruikt, verdient er aan ten onder te gaan. En dat zou best onze Belgische patriotten kunnen overkomen. Het patriotisme steunt op twee dingen: op het voortdurend voor oogen stellen van de noodzakelykheid van de eenheid van het vaderland en op de bewierooking van alwat als nationale waarde kan beschouwd worden: de geschiedenis, de kultuur en ook de taal.

Welnu, het in licht stellen van de nooit falende weldaden van de Belgische eenheid en het verrechtvaardigen van de liefde die het volk ten allen tyde zyn kultuur en zyn taal heeft toegedragen, is, voor wat Vlaanderen aangaat, een verregaande onvoorzichtigheid, daar gedurende ruim een eeuw, in Vlaanderen, van die twee dingen juist de eene de andere uitsloot.

We hoeven er niet aan te herinneren dat de oorlog er toe noodig was opdat de Belgische bourgeoisie er zou toe over gaan iets ernstigs op het gebied van kultureele democratie te doen.

Het in verval geraakte kapitalisme heeft behoefte aan het nationalisme om de massa te hypnotiseeren, die het wil ten oorlog voeren. De Belgische bourgeoisie heeft begrepen dat het dringend noodig was iets te doen om het vertrouwen van de Vlaamsche bevolking, en vooral van de Vlaamsche kleinburgery te winnen (ook dat van de intellektueelen), meer dan wie ook getroffen door het verval van het regiem.

En het zyn die toegevingen, die op hun beurt een gedeelte van de Waalsche kleinburgery van de bourgeoisie dreigen af te wenden.

Hier is het nationalisme in zyn eigen val geloopt.

Ons blyft er maar één ding te doen: te zorgen dat de arbeidersklasse niet aangetast worde door deze nationalismen-hysterie.

De Kommunistische Party heeft het by deze gelegenheid wenschelyk geoordeeld zich nog wat meer te diskrediteeren.

Lahaut, Relecom en consoorten waren van oordeel dat zy de meer-dan-chauvinisten de loef moesten afsteken door te spreken over "de vaderlandsverraders". Hierdoor bewyzen zy voor wie het nog niet weten moest dat ze patriotische kleinburgers en geen internationalistische revolutionnairn zyn.

Nu dient men echter hierby niet uit het oog te verliezen, dat, op het oogenblik dat Martens aan Duitschland de triomf van zyn ideëen vroeg, Lahaut als vrywilliger voor het Rusland van Kerensky streed.

En dat verklaart toch heel veel.

oooooooooooooooooooo

oooooooooooooooooooo

TE VERKRIJGEN :

Staat en Revolutie, vert. Gorter Fr. 2.50

Kommunistisch Manifest, vert. Gorter Fr. 1.25

Brochuren Gorter :

Historisch Materialisme Fr. 2.50

Impérialisme, wereldoorlog en de
Soc. Democratie Fr. 2.50

Wereldrevolutie Fr. 2.50

Open brief aan Lenin Fr. 1.00

Klassenmoraal Fr. 0.50

Grondslagen van het Kommunisme Fr. 1.50

Uitgaven van de G. I. C. :

Lenin als Philosoph, van J. Harper :

Kritische Betrachtung der philosophischen
Grundlagen des Leninismus Prijs Fr. 5.00

Nog voorradig :

Brochuren van Rosa Luxemburg :

Massastaking, Partij en
Vakbonden Prijs Fr. 2.50

Te bestellen bij het beheer